

[Glønborg]

Også forligsmandens mulighed for sammenkædning synes jeg virker meget rimelig ud fra de samme principielle betragtninger, som jeg har gjort over første del af lovforslaget.

Som sædvanlig i denne sag er Kristeligt Folkeparti altså imod disse tanker.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal som ordfører for forslagsstillerne sige tak for behandlingen af lovforslaget, i hvert fald til den del af Socialdemokratiet, der holdt den anden tale.

Dernæst skal jeg sige tak til Fremskridtspartiet, som jo i hvert fald havde forståelse for det, fordi man kunne se, hvad bestemmelserne tidligere har betydet for slagteriarbejderne i nærheden af Ringsted. Det er altid godt, som hr. Poul Nødgaard siger, at tage udgangspunkt i den skinbarlige virkelighed, for dér kan man ofte se det, når reglerne er, hvad jeg vil kalde udemokratiske. Jeg mener, at det er udemokratisk, at man kan tvinges til at leve under overenskomster, som man simpelt hen har sagt nej til og endda med en stor stemmedeltagelse og en høj procent.

Jeg skal sige delvis tak – nej, jeg må hellere sige rigtigt tak – også til hr. Glønborg, som jo da i hvert fald er klar over, at der er nogle problemer, der trænger sig på til en diskussion. Det vil jeg vende tilbage til.

Endelig skal jeg sige til Det Radikale Venstres ordfører – som jeg kunne forstå holdt en anden ordførers tale – at jeg kan forstå, at jeg må være elefanten, og at glasbutikken så må være overenskomstforhandlingerne. Dertil må jeg sige, at dette lovforslag selvfølgelig ikke er lavet med henblik på, at det skal komme ind som en elefant i en glasbutik. Sandheden er, at det har ligget der meget længe. Ved en fejltagelse var det ikke kommet til behandling, og da jeg i øvrigt havde en række forslag, der skulle til behandling nu, kom det på dagsordenen nu.

Jeg har ikke regnet med, at der umiddelbart var flertal for dette forslag, sådan at vi kunne vedtage det, så det kunne blive gældende for de overenskomstforhandlinger, vi er midt i. Det håber jeg da også at de fleste ordførere godt er klar over inderst inde; ellers synes jeg nok, at der må være noget galt.

Det synes jeg at den radikale ordfører skal hilse og sige til den oprindelige radikale ordfø-

rer. Når man tillader sig her at sige, at vi gang på gang kommer med forslag, som kommer forkert ind som elefanten i glasbutikken, så er det jo ikke rigtigt; tværtimod har vi som regel stort held med de forslag, vi kommer med, fordi vi kommer med dem på et sådant tidspunkt, at de kan nå at komme til at gælde for senere forhandlinger. Det har vi faktisk haft en del glæde af.

Dernæst må jeg sige, at jeg er lidt overrasket over ikke mindst den konservative ordførers tale, for det er længe siden, jeg har hørt en konservativ – og for den sags skyld også en Venstreordfører – være bekymret over lønmodtagernes muligheder for at gå ind i en arbejdskonflikt; men jeg kan forstå, at det er man meget optaget af nu. Det var jo i hvert fald hr. Per Stig Møller, som var bange for, at man ikke skulle kunne gå i sympatikonflikt. Det var så på det grundlag, at han afviste forslaget, men det kan vi da finde en løsning på. Det skulle vel ikke være helt umuligt. I øvrigt mener jeg ikke, at det er umuligt i henhold til dette forslag.

Må jeg til sidst sige, at på baggrund af denne debat og på baggrund af den tidligere debat om stort set det samme forslag vil jeg nu foreslå i Arbejdsmarkedsudvalget, at vi laver en høring, hvortil vi inviterer repræsentanter for Dansk Arbejdsgiverforening og LO plus ordførerne på dette lovforslag for at få en drøftelse af, hvordan vi får løst op for en demokratisering.

Vi står ikke alene med det synspunkt, at der skal løses op, at der skal demokratiseres. Vi kan ikke være vidne til, at folk bliver tvunget til at arbejde under arbejdsbetingelser, som gør dem syge, og som betyder, at statskassen senere skal udrede, jeg ved ikke hvor mange penge til arbejdsskadeerstatninger og pensioner, fordi man har ladet dem arbejde under en overenskomst, som de havde sagt nej til, men som de alligevel på grund af nogle regler blev nødt til at arbejde under. Jeg mener, at det er en opgave, som vi er nødt til at tage på os.

Selv om jeg ved, at den til enhver tid siddende arbejdsminister – og vel især en socialdemokratisk – har det synspunkt, at arbejdsmarkedets parter skal have stor indflydelse på arbejdsmarkedspolitikken her i landet, kan jeg ikke forestille mig, at en socialdemokratisk arbejdsminister har det synspunkt, at Dansk Ar-